

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ
Institut mezioborových studií Brno

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Brno 2010

Zdeněk Herman

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ
Institut mezioborových studií Brno

Sociálně-psychologický výcvik strážníků

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vedoucí bakalářské práce:
doc. Dr. Stanislav Balík, PhD.

Vypracoval:
Zdeněk Herman

Brno 2010

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Sociálně-psychologický výcvik strážníků“ zpracoval samostatně a použil jen literaturu uvedenou v seznamu literatury.

Břeclav 10.2. 2010

.....
Zdeněk Herman

Poděkování

Děkuji panu doc. Dr. Stanislavu Balíkovi, PhD. za velmi užitečnou metodickou pomoc, kterou mi poskytl při zpracování mé bakalářské práce.

Také bych chtěl poděkovat své partnerce Evě Nekoksové za morální podporu a pomoc, kterou mi poskytla při zpracování mé bakalářské práce, a které si nesmírně vážím

.....
Zdeněk Herman

Obsah

Úvod	2
I. Městská policie jako orgán obce	3
1.1 Obecné vymezení	3
1.2 Současné úkoly kladené na městskou policii	4
1.3 Vedení jako umění jednat	5
1.4 Asertivní jednání velitele	9
1.5 Oprávnění a povinnosti kladené na strážníka	13
1.6 Sociálně-psychologický výběr strážníků	15
1.7 Dílčí závěr	16
II. Příchod mladého strážníka k městské policii	17
2.1 První dny strážníka v nové organizaci	17
2.2 První setkání s novým parťákem	17
2.3 Adaptace osobnosti na specifické podmínky	18
2.4 Vzdělávání a sociálně-psychologický výcvik asertivního jednání	19
2.5 Psychologické přístupy ke společnému úsilí	21
2.6 Příklady z praxe ke společnému řešení	22
2.7 Dílčí závěr	28
III. Nové sociálně-psychologické přístupy k harmonizaci vztahů MP k veřejnosti	29
3.1 Community policing	29
3.2 Požadavky na vedoucího směny ve vztahu k veřejnosti	30
3.3 Strážník v komunitě	31
3.4 Jak vnímá pocit bezpečnosti veřejnost	33
3.5 Dílčí závěr	38
ZÁVĚR	39
RESUME	40
ANOTACE	41
KLÍČOVÁ SLOVA	41
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	42
SEZNAM PŘÍLOH	43

Úvod

Každá obec ve své samostatné působnosti má zájem určitým způsobem ovlivňovat dění v obci a podílet se na řešení otázek bezpečnosti a dodržování veřejného pořádku. Tuto možnost jí nabídl zákon 553/1991 Sb., o obecní policii, podle kterého může zastupitelstvo obce schválit zřízení obecní policie.

Začátky působení obecních policií (ve městech s názvem městská policie) v ČR se spojuje s rokem 1991, a během této doby působení se jí podařilo získat určitou prestiž a potřebnost ve vztahu k dodržování veřejného pořádku v obcích. K dalšímu udržování nebo spíše zvýšení získané prestiže je však potřeba vybírat a následně vychovat vhodné, kvalitní a erudované strážníky, kteří své práci rozumí a dokážou získané poznatky aplikovat v každodenní praxi při vykonávání své činnosti. A toto je jeden z nejdůležitějších úkolů vedoucích pracovníků jednotlivých městských policií, který následně ovlivňuje celkový pohled veřejnosti na městskou policii jako celek.

Ve své práci jsem se jako velitel Městské policie Břeclav zaměřil na způsoby kvalitního vedení městské policie, na výběr nových strážníků a jejich kvalitní výcvik. V poslední části jsem se věnoval přístupu městské policie k veřejnosti a vnímání městské policie z pohledu občanů. Nově přijatý strážník městské policie potřebuje získat určité znalosti a zkušenosti, které následně zaručují jeho jisté a profesionální vystupování na veřejnosti, při řešení různých situací. Proto je zapotřebí se této oblasti vzdělávání ze strany vedení věnovat cílevědomě a svědomitě, aby se mohl začínající strážník v co nejkratší době začlenit mezi znalé a zkušené kolegy. Ke zkrácení této přípravné doby přispěje správně vedený výcvik jednotlivých strážníků formou praktického řešení navozených modelových situací, komunikačního a asertivního jednání a následné vyhodnocení správných a nesprávných postupů. Ve vhodně složených skupinkách tak získávají strážníci potřebnou jistotu ve svém jednání a zvyšují si tak vlastní sebedůvěru při styku s veřejností.

Správně vedený postup řešení jednotlivých situací, dobře zvolená komunikace s občany, schopnost vžít se do problémů a složitých situací, ve kterých se může každý občan ocitnout, je důležitou částí potřebného umění, které by měl každý strážník využívat a v potřebném rozsahu zvládat. A právě tyto znalosti přispívají k přiblížení se občanům, jejich kladného náhledu na práci městské policie a jak již bylo uvedeno ke zvyšování potřebné celkové prestiže městské policie.

1. Městská policie jako orgán obce

1.1 Obecné vymezení

Po revoluci roku 1989 zanikly národní výbory a s nimi i složka Inspekce veřejného pořádku národních výborů, v té době zajišťující veřejný pořádek v obcích. Nastala doba, kdy se kontrola dodržování veřejného pořádku prováděla nekoncepčně a v některých obcích vlastně zanikla úplně. A tady vznikla potřeba zřízení nové instituce při nově vzniklých obecních a městských úřadech. Byl navržen Zákon České národní rady č.553/1991 Sb., ze dne 6 prosince 1991 o obecní policii ve znění pozdějších předpisů, který umožňuje obcím zřízení nového orgánu obce s názvem obecní policie a v obcích se statutem města orgán s názvem městské policie. Obec v samostatné působnosti pečuje i o ochranu veřejného pořádku v souladu s místními zvyklostmi a předpoklady. Proto může obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly veřejný pořádek v obci narušit nebo být v rozporu s dobrými mravy a ochranou bezpečnosti zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány. Aby pak obec měla reálnou možnost následně kontrolovat dodržování stanovených pravidel chování, patří do samostatné působnosti i zřizování a zrušování obecní policie jako orgánu obce. Zřízení obecní policie je v kompetenci zastupitelstva obce, které ji zřizuje i zrušuje obecně závaznou vyhláškou. (Skarka O., 2008)

Celkovou činnost obecní policie řídí starosta, pokud zastupitelstvo obce nepověří řízením obecní policie jiného člena zastupitelstva. Na návrh starosty nebo jiného člena zastupitelstva, pověřeného řízením obecní policie, může zastupitelstvo pověřit plněním některých úkolů při řízení obecní policie určeného strážníka. Tento pověřený strážník pak vystupuje jako velitel obecní (městské) policie, zajišťuje chod a provoz městské policie, a řídí činnost a výkon služby strážníků.

Obecní policie je tvořena zaměstnanci obce zařazenými do obecní policie, kteří splňují zákonem stanovené podmínky. Zákon o obecní policii zcela jednoznačně stanoví, které zaměstnance lze do obecní policie zařadit. Rozlišuje tři kategorie

takových zaměstnanců: čekatel, strážník a zaměstnanec obecní policie, kterého nelze zařadit ani mezi čekatele ani mezi strážníky.

Čekatel: je občan České republiky starší 21 let, který splňuje podmínku bezúhonnosti a spolehlivosti podle zákona, je zdravotně způsobilý a dosáhl středního vzdělání s maturitou. Jedná se vlastně o osobu, která se chce stát strážníkem, ale ještě nevykonala zkoušku odborné způsobilosti po předchozím absolvovaném školení ve specializovaném školícím zařízení s akreditací Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nebo obdobném zařízení obecní policie.

Strážník: je ten, kdo splňuje všechny zákonné podmínky kladené na čekatele a je držitelem platného osvědčení o splnění stanovených předpokladů specifikovaných v příloze k Vyhlášce Ministerstva vnitra, kterou se provádí zákon o obecní policii.

Jiný zaměstnanec obce zařazený do obecní policie je každý, kdo nespĺňuje zákonnou podmínku kladenou na čekatele nebo strážníka. Je to vlastně zaměstnanec, který nebyl k obecní policii přijat za účelem výkonu funkce strážníka a nemá cíl se stát strážníkem. Je to tzv. obslužný nebo pomocný personál, kam můžeme zařadit třeba sekretářku, ekonomku, uklízečku nebo třeba i obsluhu kamerového systému.

1.2 Současné úkoly kladené na městskou policii

Obecní policie vznikla proto, aby byla nástrojem obce k zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku, které náleží do její samostatné působnosti a plnila další úkoly, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon. Pod pojmem „místní záležitosti veřejného pořádku“ je možno zařadit vše, co je v působnosti obce a je vyžadováno, aby ve veřejném zájmu bylo dodržováno. Proto sem mohou patřit i jiná jednání, která ještě nenaplňují skutkovou podstatu přestupků podle přestupkového zákona, ale mohou se teprve stát předmětem pro regulaci určitých pravidel chování (například problematika chování psů na veřejnosti apod.). Z této dikce lze odvodit, že to, co v některé obci již může veřejný pořádek narušovat, v jiné obci tomu tak ještě nemusí být. Činnost obecní policie je koncipována jako činnost veřejně prospěšná, jejímž prostřednictvím obec zajišťuje klid a pořádek v rámci své působnosti, to znamená na svém katastrálním území. Zákon o obecní policii předpokládá, že úkoly obecní policie budou vymezeny v souvislosti se samostatnou působností obce, především při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku. Přesto však nelze vyloučit, že se strážníci dostanou do

situace, kdy bude nezbytné, aby plnili i další úkoly. Proto zákon o obecní policii specifikuje, že obecní policie bude vedle zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v rámci působnosti obce plnit i další úkoly, pokud tak stanoví zákon o obecní policii nebo zvláštní zákon. V tomto směru je neodmyslitelná spolupráce s policií, státními orgány a orgány územních samosprávních celků. Tuto spolupráci dokonce jednoznačně vymezuje zákon o obecní policii jako povinnost, a to v rozsahu, který stanoví zákon nebo zvláštní právní předpis.

Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona:

a/ přispívá k ochraně osob a majetku

b/ dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití

c/ dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek s nařízení obce

d/ se podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích

e/ se podílí na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení

f/ se podílí na prevenci kriminality v obci

g/ provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci

h/ odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce

i/ poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii

1.3 Vedení jako umění jednat

Vedení lidí, rozhodování a správné motivování k plnění zadaných úkolů je jedna z nejsložitějších pracovních disciplín, které musí vedoucí jakékoliv pracovní skupiny správně zvládat. Jak se správně uvádí – práce s lidmi je jednou z nejtěžších činností. Ke správnému vedení musí pověřený vedoucí dokonale zvládat komunikační dovednosti, umět využívat asertivního jednání a ovládat motivační prostředky. K umění pochopit

a osvojit si potřebné dovednosti, které vedou k efektivní komunikaci, jsou manažeři a vedoucí pracovníci v dobře fungujících firmách a organizacích patřičně školeni. Seznamují se tak se stylem vedení, chováním a jednáním lidí.

Chování je souhrn všech projevů činnosti, jednání a reakcí organismu (např. mimika, řeč apod.)

Jednání je záměrné chování, které je založeno na motivaci. Bývá označováno jako cílené chování. Základním znakem jednání je cílenost a aktivita, zaměřená na dosažení cíle.

Každé vedení lidí má svůj styl a pod tímto pojmem se rozumí schopnost vést, usměrňovat a motivovat své spolupracovníky ke kvalitnímu plnění vytýčených cílů. Cílem vedení je vlastně ovlivňování lidí v oblasti jejich pracovního jednání a k tomu je potřeba správný výběr metody a stylu jejich vedení. Rozlišujeme tři základní typy vedení lidí podle síly centralizace:

1. Autoritářský styl vedení

Je to styl maximálně centralizovaný. O všech příkazech, rozhodování, úkolech apod. rozhoduje vedoucí pracovník či manažer. Skoro veškerá samostatnost a iniciativa podřízených je potlačena a hlavními motivačními prvky jsou odměny a tresty. Výkony pod takovým vedením mohou být vysoké, ovšem ne zřídka na úkor kvality. V současné době se již tento druh vedení neobjevuje tak často.

2. Demokratický styl vedení

Je to styl optimálně centralizovaný, založený na vzájemném respektování všech členů pracovní skupiny. Vedoucí bere v úvahu jednotlivá přání, návrhy, názory, připomínky, náměty a kritiku svých podřízených a tím se všichni pracovníci podílejí na řízení a rozhodování. Produktivita je většinou na průměrné výši, ale zvyšuje se kvalita odvedené práce a její dlouhodobost. Tento styl vedení je momentálně považován za nejvhodnější.

3. Liberální styl vedení

Je to styl minimálně centralizovaný, kde vedoucí ponechává svým zaměstnancům v pracovních činnostech naprostou volnost a zasahuje jen v minimálních případech. Je

to takový styl „dělej si co chceš“. Lze jej použít pouze v kolektivu vysoce kvalifikovaných pracovníků, kteří pracují samostatně a jsou motivováni úspěchem při řešení úkolů.

Nedílnou součástí umění správného vedení lidí je i jejich správná motivace k úspěšnému plnění vytýčených cílů. Vlastní motivování se hodí pro situace, kdy ten druhý pro vás žádnou věc udělat nemusí, nebo není tento výkon přímo závislý na hodnocení (pokud věc neudělá, nic tento nedostatek neovlivní). U městské policie je to například provedení důkladné kontroly problémových míst a s vlastní iniciativou se zajímat i o další související okolnosti. Správně motivovat strážníka k plnění zadaných úkolů je součástí práce a uměním dobrého velitele. Strážník by měl mít zájem o dodržování pořádku a být přesvědčen o správnosti svého počínání. Jeho vlastní iniciativa je základem a nevyhnutelným prostředkem ke kvalitní práci, kterou je nutné příslušnými motivačními prostředky vytvářet, udržovat a podporovat.

Motivování zahrnuje komunikační techniky, kdy pracujete s psychikou druhého metodou největšího dobra. Kdokoliv pro vás udělá cokoli, pokud si to bude přát. Je potřeba komunikovat tak, aby druhý dospěl k pocitu, že vyhovět vám je pro něj celkově výhodnější než všechny ostatní možnosti. Každou komunikací druhé lidi ovlivňujeme. Ovlivňujeme-li je mravně, pak se toto ovlivňování nazývá motivací, ovlivňujeme-li je nemravně, pak se toto ovlivňování nazývá manipulací. (Gruber D., 2009)

Tisícero je konkrétních způsobů motivace. Společného mají pouze to, že na druhém konci informačního toku je lidský mozek. Mozek toho druhého. A ten se bude všude na světě po celou dobu našeho komunikačního života chovat podle stejných neurofyziologických a psychologických zákonitostí. Každá konkrétní motivační rada buď tyto zákony respektuje - a pak je dobrá, anebo je ignoruje, jde proti nim – a pak dobrá není. Poznejme tedy tyto zákonitosti a odvoďme si ze všech svých konkrétních komunikačních situací správný postup.

Praktické motivační techniky

1. Vciťujte se do druhého. Chcete-li druhého změnit, musíte jej co nejvíce poznat.
2. Mluvte méně. Více naslouchejte.
3. Využijte toho, že lidé mluví rádi, a to zejména tehdy, jsou-li pozorně posloucháni.

4. Když už hovořit musíte, začněte tím, co bytostně zajímá druhého.
5. Nemá cenu přesvědčovat člověka, který je v psychickém stavu „closed mind“, tj. uzavřený. Nejprve je třeba jej psychicky otevřít, dostat do stavu „open mind“.
6. Výhru máte téměř jistou, když objevíte ve druhém jeho „strunu“. Jeho motivační Achillovu patu. Jeho slabůstku.
7. Objevování struny většinou není snadné ani krátké.
8. Na velkou celoživotní komunikační hru máte na krku hlavu. V ní je nejméně pět informačních vstupů – dvě oči, dvě uši, nos a jeden výstup – ústa. Příroda možná vymyslela tento poměr 5:1 právě proto, abychom pětkrát více informací přijímali, než vydávali.

Dobré motivování je taková komunikace, která vyzdvihuje to, co si díky svým objektivním lepším vlastnostem vyzdvihnout zaslouží. A špatné manipulování je taková komunikace, která vyzdvihuje to, co si díky svým objektivním horším vlastnostem vyzdvihnout nezaslouží.

Další součástí kvalitního vedení je vlastní autorita vedoucí osoby. **Autorita** je vážnost vyjímaného postavení jedince či instituce. Obvykle stojí na znalostech, zkušenostech a výsledcích práce. Autorita vyjadřuje to, s jakou lehkostí, nebo obtížností usměřujeme jednání, názory a postoje druhých. Autorita tedy souvisí s přesvědčováním, argumentací, střetáváním myšlenek a názorů. Naopak moc je dána nátlakem, silou, represí a sankcemi (Mayerová a Růžička, 1999)

Podle fyzické moci můžeme autoritu rozdělit na čtyři základní typy:

- Legitimní autorita – daná normou
- Nelegitimní autorita – získaná převahou
- Formální autorita – vyplývá z pozice pracovníka ve skupině, která je určena formálně, tedy normami, pravidly, řády.
- Neformální autorita – Je získaná na základě osobních vlastností a schopností. Tato autorita není vázána na formální pozici a není sankciována předem stanovenými normami (Hartl a Hartlová, 2000).

Dále můžeme autoritu rozlišit na charismatickou – jde o autoritu, kterou jedinec získal díky své výrazné osobnosti nebo schopnosti a na racionální – kterou osoba

získala, protože díky svým schopnostem, vědomostem, dovednostem, zkušenostem je pro danou funkci logicky nejlepším kandidátem.

Jsou i nevhodné způsoby, jak získat autoritu. Dosažení autority není snadný úkol. Někteří lidé usilují o získání autority i nevhodným způsobem, který jejich autoritu spíše podryvají. Mezi takové nevhodné způsoby získávání autority především patří:

- Vynucováním autority násilím, zastrašováním, vyhrožováním. Výsledkem je pak, že se ho ostatní bojí
- Vytváření autority zdůrazněným odstupem od lidí, nepřístupným jednáním. Výsledkem je rostoucí izolace
- Vytváření autority zakrýváním odborných nedostatků. Výsledkem je posměch.
- Kupování si autority laskavým a povolným jednáním

Řídící pracovník v dnešní době nemůže vystupovat jako všemohoucí vládce, měl by se snažit být nejsilnějším jedincem skupiny, rádcem, ochráncem, mluvčím podřízených. Jeho hlavním posláním je být dobrým aktérem své role. Když toto zvládne, získá si autoritu, stane se dobrým partnerem svých podřízených a bude úspěšný (Pavlica, 1980).

1.4 Asertivní jednání velitele

Soubor verbálních i neverbálních komunikačních dovedností, které umožňují přímé, otevřené jednání a chování, jimiž člověk dokáže prosadit své i společenské zájmy, požadavky, vyjádřit názory a city, ale bere v úvahu i potřeby a zájmy druhých lidí, je nevyhnutelnou součástí vedoucího pracovníka jako je velitel městské policie a nazývá se slovem asertivita. (Pokorný J., 2002) Ve své činnosti u městské policie je rozhodování, jednání a správné vedení podřízených pro velitele základní dovedností pro bezproblémové fungování celé městské policie, kolektivní spolupráce a jednotlivých strážníků. Denně se setkává s problémy, které je potřeba řešit rázným, jasným, srozumitelným a přijatelným způsobem, a bez správné komunikace a prosazení svého rozhodnutí se neobejde. Někdy se toto jednání chápe jako umění „řící ne“. To je sice jedna z důležitých asertivních dovedností, ale asertivita v komplexním pojetí se týká hlavně tvořivé komunikace. Jde o schopnost stát si na svém, když je to zapotřebí, ale zahrnuje také otázky kompromisu. Je to styl jasné a rozhodné komunikace, která je založena na analytickém myšlení a zdravé sebeúctě. Je jednou ze základních

a nejužitečnějších technik. Asertivnímu jednání se lze naučit na základě postupných kroků (Brienová Ó., 1996).

Anglické slovo „to assert“ znamená nejen tvrdit, uplatňovat, prohlašovat, ale též prosadit sebe sama. Asertivita je soubor pravidel a jednacích technik vedoucích ke zdravému, přiměřenému sebeprosazení v komunikaci, bez zbytečné ústupnosti a bez zbytečné agrese. Je to férový pocit zodpovědnosti za své činy – s vyžadováním téhož od druhých. Dobrá asertivita má kouzlo přiměřenosti a je malým, ale cenným dílčím vítězstvím ve věčné štrapáci lidstva za hledáním míry věcí a procesů. (Gruber D., 2009) Za průkopníka a otce asertivity bývá považován americký terapeut A. Salter. Vedl kurzy nácviku asertivního jednání a chování. Snažil se své studenty naučit reagovat spontánně, přiměřeně projevovat emoce, umět dát najevo své požadavky a přání. Učil je vyjadřovat vlastní názor a nebát se oponovat. Cvičil postupy, jak se vyrovnat s kritikou a vlastními chybami. (Novák T., Capponi V., 2004) Tvůrce asertivního tréninku vycházel z toho, že:

- neurotické problémy lidí pramení z nepřiměřeně vysokých zábran v sociálních kontextech
- psychologická pomoc tedy spočívá ve vybavení jedince větším sebevědomím, komunikační jistotou
- je potřeba vyzbrojit jedince asertivitou, která mu říká „věř sám sobě“
- asertivita je reakcí na poválečnou společenskou situaci

Aby se člověk mohl rozhodovat sám za sebe a nést zodpovědnost za svá rozhodnutí, měl by znát a držet se zásad, pro které používáme pojem asertivní lidská práva. Základem je zásada, že s námi nebude nikdo manipulovat, pokud to sami nedovolíme a že by se žádné právo nemělo přehánět nebo zneužívat proti druhým.

Deset práv asertivního člověka

1. sám posuzovat své chování, myšlenky a emoce a být za ně i za jejich důsledky odpovědný
2. nenabízet žádné výmluvy či omluvy ospravedlňující vlastní chování
3. sám posoudit, nakolik je odpovědný za řešení problémů ostatních lidí
4. změnit svůj názor
5. dělat chyby a být za ně odpovědný
6. říci „nevím“

7. být nezávislý na dobré vůli ostatních
8. dělat nelogická rozhodnutí
9. říct „já ti nerozumím“
10. říct „je mi to jedno“

Již ve třicátých letech se objevovali v literatuře příručky, které popisovaly správné taktiky jednání s lidmi. Nejznámějším autorem byl Dale Carnegie. Jeho kniha „Jak získat přátele a působit na lidi“ vyšla u nás v roce 1943. Uvádí v ní způsoby, jak se stát oblíbeným:

1. Být pozorným posluchačem
2. Zapamatovat si při představování jméno druhého
3. Zajímat se o druhé upřímně, pamatovat si jejich osobní údaje
4. Usmívat se
5. Mluvit o tom, co zajímá druhého
6. Vzbudit ve druhém pocit, že je důležitou osobou

Málokdo se narodí s darem, jako je umění asertivního jednání. Správným asertivním tréninkem se však asertivitě lze naštěstí naučit. Existuje celá řada technik a metod, které lze nacvičit a posléze nám umožní je uplatnit v různých situacích. Asertivní jednání se obvykle stává komunikačním manévrováním ve vypjatých situacích a při různých sporech. Pod tlakem mají lidé tendenci chovat se různými způsoby: agresivně, pasivně, asertivně. Poznáme to podle chování, mluvy a neverbálních projevů. Základní typy jednání si můžeme představit jako kontinuum, na kterém tvoří dva protikladné póly – pasivní a aktivní jednání a někde mezi nimi se nachází jednání asertivní (Medzihorský, 1991).

Cílem asertivního jednání je zajistit vzájemnou otevřenou komunikaci. Asertivně jednající člověk dokáže jasně a přesně definovat, o co mu jde, jak vidí situaci, jak vše prožívá. K problémům přistupuje vyrovnaně a čestně, má přiměřené sebevědomí, chová se sebejistě a dokáže naslouchat druhým. Je ochoten přistoupit na kompromis, působí uvolněně a vytváří kolem sebe pohodu. K tomu je potřeba se naučit a znát základní asertivní dovednosti:

1. Pokažená gramodeska
2. Pootevřené dveře
3. Negativní aserce
4. Negativní dotazování
5. Sebeotevření
6. Volné informace
7. Přijatelný kompromis
8. Selektivní ignorování

Pokažená gramodeska: Jako kolovrátek opakujete stále to své – svůj oprávněný požadavek. Touto technikou dáváte soupeři na výběr a/ vyhovíš mi, b/ budeme se trapně dlouho handrkovat, ztratíš čas, ničeho nedosáhneš a stejně mi nakonec vyhovíš.

Pootevřené dveře: Přiznáváte soupeři, že na jeho kritice vůči vám může být něco pravdy. Plným souhlasem se soupeřovou kritikou mu berete vítr z plachet.

Negativní dotazování: Tato technika se jeví jako další rozvinutí techniky negativní aserce stejným směrem, jak ona sama rozvíjela techniku pootevřených dveří. Ptáte se soupeře, co ještě mu na vás vadí, co ještě dalšího by chtěl kritizovat. Jeho negativní emoce se valí vaším připraveným korytem pryč. A v tom proudu dříve nebo později naleznete něco, čeho se můžete chytit. Slabé místo v soupeřově argumentaci, Achillovu patu.

Sebeotevření: Tato technika působí jako výzva – „Pojďme se bavit normálně, odhodme skrývací taktiky“. Nenaznačujete soupeři: „Já vím, že jeden druhého bychom mohli blokovat do nekonečna – a že by to náš problém nevyřešilo. Proto sděluji upřímně své stanovisko. Sděl taky to své a zkusme se sejít někde uprostřed vzdálenosti mezi nimi“.

Volné informace: Taktika volných informací jsou informace obecné, u sebeotevření již pak jde o informace osobní. Zde signalizujete: „Já ti poskytnu nějaké informace, a ty nejsi i nic horší než já a také to vůči mně dovedeš“.

Přijatelný kompromis: Když soupeř na základě vaší uplatňované pokažené gramofonové desky až volných informací vidí, že na celé čáře vyhrát nemůže, je z toho asi poněkud zklamán. A v tom svém zklamání nepřeje vítězství na celé čáře ani vám. Můžete tedy ocenit soupeřovo ego přiznáním, že ani vy byste nad ním nedokázali

zvítězit absolutně. Že i vy počítáte s výsledkem, který vás bude poněkud mrzet. A když dokážete ten mrzutý pocit z ústupu zvládnout vy – proč by měl být váš soupeř v sebeovládání o tolik horší a proč by to nedovedl také on, že? A tak mu to nabídnete – nabídnete mu kompromis.

Selektivní ignorování: Emotivní výpady či věcné zbytečnosti, kterými vás soupeř odvádí od hlavního tématu, můžete jistě s chutí kritizovat. Soupeř se pak ovšem psychicky zatne, zatvrdí ve své opozici a doplatíte na to vy sami neúspěchem v komunikaci. Zkuste tedy k takovým výpadům a zbytečnostem mlčet. Nemlčíte ke všemu, mlčíte selektivně, tj. výběrově k podružnostem. K tomu hlavnímu mluvte, třeba technikou poškozené gramodesky. (Gruber D., 2009)

1.5 Oprávnění a povinnosti kladené na strážníka

Při plnění úkolů podle zákona používá strážník, kromě jiného, jak zákroků, tak i úkonů. Za zákrok se považuje taková činnost strážníka, kterou se výrazněji zasahuje do práv a svobod občanů, případně i institucí, při kterých strážník využívá zákonných opatření, respektive prostředků jako jsou např. donucovací prostředky, služební zbraň apod. k tomu, aby byl sjednán právní stav, eliminováno protiprávní jednání apod. Úkon je takový druh činnosti strážníka, který mu zabezpečuje plnění úkolů obecní policie, např. doručování písemností určených do vlastních rukou, upozorňování fyzických a právnických osob na zjištěné nedostatky, řízení provozu na pozemních komunikacích, zjišťování totožnosti osob, zastavování vozidel, zabránění vstupu na určená místa apod. K tomu, aby mohl strážník při plnění úkolů využívat svých oprávnění plynoucích ze zákona o obecní policii, musí vykonat zkoušku tzv. odborné způsobilosti. Odbornou způsobilost čekatele a strážníka ověřuje zkušební komise ministerstva formou zkoušky. Zkušební komise je složena z předsedy a dalších členů. Členství ve zkušební komisi je podmíněno vysokoškolským vzděláním v oblastech zahrnutých do ověřovaných odborných předpokladů strážníka. Po úspěšném složení zkoušky, která je tvořena ze dvou samostatně vykonávaných a hodnocených částí: a/ písemné, b/ ústní, získává strážník osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů. Písemná část je tvořena testem, kterým se ověřují znalosti právní úpravy v rozsahu potřebném pro plnění úkolů obecní policie, ústní část, spočívá v pohovoru, při kterém se ověřují schopnosti aplikace teoretických znalostí.

Jak již bylo výše uvedeno, strážník při plnění úkolů podle zákona o obecní policii využívá zákonem daných oprávnění, která přispívají k jejich úspěšnému zvládnutí. Podle zákona 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů má strážník:

- Oprávnění požadovat vysvětlení
- Oprávnění vyžadovat poskytnutí údajů z informačních systémů
- Oprávnění požadovat prokázání totožnosti
- Oprávnění předvést osobu
- Oprávnění odebrat zbraň
- Oprávnění zakázat vstup na určená místa
- Oprávnění otevřít byt nebo jiný nebytový prostor
- Oprávnění odejmout věc
- Oprávnění použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla
- Strážník je oprávněn zabezpečovat dopravu osob do zdravotnického zařízení nebo záchytné stanice podle zvláštního předpisu i mimo území obce
- Oprávnění ke vstupu do živnostenských provozoven
- Oprávnění použít donucovacích prostředků
- Oprávnění použít pouta
- Oprávnění použití služebního psa
- Oprávnění použití služební zbraně

Vedle získaných oprávnění, která strážník získá při úspěšném splnění odborné způsobilosti, však získává i určité povinnosti, které musí při uplatňování svých oprávnění plnit. Podle zákona 553/1991 Sb., o obecní policii ve znění pozdějších předpisů je strážník povinen:

- dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákrokem nebo úkonem.
- poučit osoby o jejich právech, provádí-li podle tohoto zákona zákrok nebo úkon spojený se zásahem do jejich práv nebo svobod
- poskytnout pomoc v rozsahu svých oprávnění a povinností podle tohoto nebo zvláštního zákona každému, kdo o ni požádá.

- v pracovní době v mezích zákona provést zákrok nebo úkon, nebo učinit jiné opatření, je-li páchán trestný čin nebo přestupek či jiný správní delikt anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání
- i mimo pracovní dobu v mezích tohoto zákona provést zákrok, popřípadě učinit jiná opatření, zejména vyrozumět nejbližší útvar policie, je-li páchán trestný čin nebo přestupek, kterým je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.
- prokázat svoji příslušnost k obecní policii stejnokrojem obecní policie, identifikačním číslem a názvem obce, popřípadě průkazem obecní policie.

1.6 Sociálně – psychologický výběr strážníků

Při uvolnění míst, nebo potřebě navýšit potřebný počet strážníků u městské policie probíhá výběr u většiny městských policií obdobně. V první řadě se uvědomí veřejnost přes různá hromadná média jako je tisk, místní televize a samozřejmě přes úřad práce o uskutečnění výběrového řízení na místo strážníka městské policie a o podmínkách, které musí uchazeč splnit. Zájemce, který splní zákonem dané podmínky jako je občan české republiky, starší 21 let, bezúhonný, spolehlivý, zdravotně způsobilý a má střední vzdělání s maturitní zkouškou si může podat žádost o přijetí do pracovního poměru jako strážník městské policie s životopisem. Výběrového řízení se skládá z osobního pohovoru, z testů fyzické zdatnosti a psychologického vyšetření. Uchazeč, který splní podmínky výběrového řízení, následně absolvuje lékařské vyšetření. Seznam tělesných a duševních vad, nemocí nebo stavů, které vylučují zdravotní způsobilost uchazeče o zaměstnání strážníka, stanoví příslušná vyhláška vydaná Ministerstvem vnitra po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.

Osobní pohovor s uchazečem probíhá nejčastěji za účasti velitele městské policie, osoby, která řídí městskou policii, nebo jiný zástupce města a další pracovník jako třeba zástupce velitele, vedoucí výcviku fyzické připravenosti apod. Z obsahu pohovoru, který je veden formou kladení různých otázek osobních, pracovních, rodinných apod., se snaží výběrová komise získat základní postřehy o chování, osobnosti uchazeče (jeho reakce na jednotlivé otázky, klid, nervozita, vyrovnanost) a vhodnosti na plnění úkolů strážníka. V této části se získávají prvotní informace o uchazečích, které mnohdy výrazně ovlivňují konečný výběr.

Testy fyzické zdatnosti probíhají následně po osobních pohovorech. Zde jsou dané jasné kritéria, která musí uchazeč splnit. Jsou to bodově ohodnocené disciplíny, jako je člunkový běh na čas, kliky, leh-sedy, sestava s tyčí, běh na 1000 m a plavání. Splnění určitého limitu jednotlivých disciplín je hodnoceno body, jejichž součet musí dosáhnout určené stanovené hodnoty, která zaručuje postup do dalšího kola výběrového řízení.

Psychologické vyšetření zajišťuje pro městské policie specializované psychologické pracoviště vybrané městem nebo městskou policií. Vybraný psycholog by měl mít určité zkušenosti v zaměření na specifickou práci strážníků, a předložený psychologický test by měl odrážet potřeby a náročnost kladenou na strážníky při řešení různých složitých a vyhrocených situací. Je to nejdůležitější část výběrového řízení, která v podstatě rozhoduje o konečném výběru jednotlivých uchazečů, kteří prošli fyzickými prověrkami až do této poslední části výběru.

1.7 Dílčí závěr

Vznik městské policie jako orgánu obce k zajištění místních záležitostí veřejného pořádku, umožnil městům a obcím, které městskou policii zřídili, se podílet vlastními silami na udržování veřejného pořádku a poskytnutí služby občanům, při řešení nejrůznějších problémů, které se vyskytují při soužití mezi občany a také mezi občany a městem. Rozsah těchto služeb, které je schopno město prostřednictvím městské policie nabídnout, je stanoven zákonem o obecní policii. Byly rozebrány hlavní úkoly obecní policie a oprávnění a povinnosti strážníků při plnění úkolů stanovené příslušným zákonem.

Pro kvalitní fungování městské policie je důležitý správný výběr strážníků, jejich správné vedení pověřeným pracovníkem a jeho schopnosti asertivního jednání, komunikačních dovedností a umění správného jednání. Součástí první části je i pohled na vlastní vedení městské policie z pohledu osoby, která řídí městskou policii a velitele městské policie. Jeho postoj při řízení, velení a řešení složitých situací v kolektivu. K těmto potřebám kvalitního vedení lidí je neodmyslitelnou součástí styl vedení, zvládnutí asertivního jednání a motivačních prostředků, bez kterých by řízení organizace, zabývající se řešením veřejného pořádku nemohla svou činnost kvalitním způsobem vykonávat.

2. Příchod mladého strážníka k městské policii

2.1 První dny strážníka v nové organizaci

První dny strážníka čekatele v nové organizaci, což je městská policie jako orgán obce, jsou velmi důležité z hlediska sociologického i psychologického. Jsou to první důležité momenty, které ovlivňují jeho další postoj k výkonu tohoto náročného zaměstnání. Jde o důkladné, nenásilné a přirozené začlenění takového pracovníka do kolektivu již stávajících strážníků. Při nástupu na nové pracoviště je nový strážník seznámen se stanoveným a zaběhnutým chodem městské policie. Jedná se o způsob nástupu do služby, průběh služby, provoz šatny, stravování, výdej služebního vybavení, výdej blokových lístků, odvádění finanční hotovosti za pokuty, způsob průběžného vzdělávání, průběh pravidelných porad. Dalším důležitým momentem je seznámení nového strážníka s jednotlivými zaměstnanci a jejich funkčním postavením v organizaci. Základní seznámení provede velitel městské policie na poradě všech pracovníků, kde představí nově přijaté strážníky a provede jejich rozdělení do jednotlivých směn. Současně provede přidělení nových strážníků vybraným zkušeným strážníkům, se kterými budou provádět službu v terénu a získávat první zkušenosti do doby, než nastoupí na rekvalifikační kurz v některém z akreditovaných školících středisek pro výcvik a vzdělávání strážníků městských policií. Na druhou stránku je tato doba i možností vedoucích pracovníků pozorovat chování nových pracovníků, vyhodnocení správnosti provedeného výběru po stránce osobnosti s možností ukončení pracovního poměru ve zkušební době.

2.2 První setkání s novým partákem

Přidělení nového strážníka čekatele k vybranému zkušenému strážníku je velmi stěžejní záležitost, která se nesmí v žádném případě podcenit. Jde o důležité sociální začlenění, které je při kvalitním výběru zárukou získání dobrého strážníka, který bude mít potřebný kladný vztah k výkonu činností, které jsou městské policii svěřeny. Při výběru partáka je důležité přihlídnout ke známým povahovým vlastnostem jak u nového strážníka, tak i jeho partáka. Musíme si uvědomit, že taková dvojice by si měla co nejvíce vyhovovat, aby nedocházelo ke zbytečným konfliktům, které by začleňování a výcvik mohly narušovat. Podcenění tohoto kroku může vést k získání nevhodných návyků a špatného postoje k práci a v krajním případě i odmítavému

postoji k celé práci městské policie. Toto může vyvrcholit až k odchodu ze zaměstnání.

První setkání s novým parťákem musí proběhnout formou osobního seznámení a stanovením základních povinností, které je potřeba dodržovat. Od nového parťáka získává nový strážník prvotní základní informace o konkrétních činnostech, které jsou od strážníků očekávány. Zkušený strážník musí být vstřícný, trpělivý a snažit se přistupovat k novému vztahu s velkou dávkou pochopení, protože s novým strážníkem bude trávit spoustu času. Budou provádět jak pochůzkovou činnost, tak i motorizovanou hlídku, řešit různá přestupková jednání v dopravě, složité případy přestupků proti občanskému soužití, proti majetku, proti veřejnému pořádku, porušování obecně závazných vyhlášek obce a další případy, jako jsou správní delikty nebo trestná činnost, náležející k řešení PČR. Při těchto činnostech získává nový strážník první návyky ke správnému přístupu k řešení jednotlivých situací a žádoucímu vstřícnému přístupu k veřejnosti. V podstatě si tak zvaně obkokuje správný postup chování a vytváří si tak prvotní náhled na práci městské policie.

Z výše uvedeného je jasně vidět, jak důležitý je správný výběr zkušeného strážníka, který může nového strážníka ovlivnit po jeho celkové stránce vývoje buď kladným způsobem, ale při nevhodném výběru i záporným způsobem.

2.3 Adaptace osobnosti na specifické podmínky

Osvojování si sociálních rolí, tj. chování a způsobů chování, které okolí od jedince očekává z hlediska jeho věku, pohlaví a společenského statutu probíhá na základě mnoha sociálních fenoménů, z nichž je nejdůležitější sociální přizpůsobení a imitace. Sociální učení je produktem socializace a zabývá se tím, jak se lidé učí navzájem jeden od druhého a jakým způsobem si vytvářejí na základě pozorovaného modelu, podle nichž jednají. (Kredátus J., 1989) Adaptace osobnosti nového strážníka na specifické podmínky, které na něj čekají po zařazení do výkonu služeb, je dlouhodobý proces. Začíná prvotním seznámením s prostředím jak uvnitř městské policie, tak i vnějším, které klade na utváření osobnosti mnohem větší tlak. Uvnitř městské policie se nový strážník seznamuje za pomoci školení, výcviku a vzdělávání s teoretickými poznatky, jak nejlépe zvládnout situace, které na něj čekají vně a jak se s nimi nejlépe vypořádat. Pokud by se tato vnitřní adaptace na nové podmínky zanedbala, byl by vstup do praxe velmi složitý. Mnohé z nováčků by mohl i značně zaskočit a odradit. Souběžně s vnitřní adaptací však začíná i vnější, která se již zaměřuje na výkon všech činností spojených s úkoly městské policie v terénu, společně s přiděleným zkušeným strážníkem. Tady si

již prakticky osvojuje získané teoretické poznatky při sledování řešení různých situací ze strany svého partáka. I tato část adaptace však musí probíhat pozvolna, a to postupným zapojováním se do řešení vzniklých situací. Z počátku jde opravdu jen o pozorování svého partáka a ostatních strážníků, jak postupují při řešení. Jejich navázání vztahu s přestupci nebo občany, kteří mají určitý problém nebo stížnost k řešení a sledování správně navozené reakce na agresivní chování druhé strany, lítostivé nebo zavádějící. Pokud se nový strážník nenaučí správné postoje a reakce vůči občanům, se kterými jedná, může se to projevit v jeho psychické stránce jako následné odmítání a vyhýbání se povinností řešit podobné složitější situace. Z toho plyne, že psychická odolnost vůči vznikajícímu tlaku prostředí se musí pozvolna upevňovat a posilovat. Toho docílíme hlavně přípravou ve formě kvalitního vzdělávání v oblasti potřebných teoretických vědomostí, po jejichž zvládnutí si je nový strážník jistý ve svých rozhodnutích, a taktéž sociálně psychologickým výcvikem, kde si osvojuje a utužuje postup, jak nejlépe a efektivně zvládnout a vyřešit vznikající situace při řešení úkolů spojených s činností městské policie.

2.4 Vzdělávání a sociálně-psychologický výcvik asertivního jednání

Vzdělávání a sociálně-psychologický výcvik strážníků je založen na získávání potřebných teoretických znalostí v oblasti vybraného právního povědomí, spojeného s potřebou naplňování práv a povinností plynoucí se zákona o obecní policii a potřebných praktických zkušeností, které využívají při řešení konkrétních situací v terénu.

Základní a prvotní teoretické znalosti v oblasti práva získávají noví strážníci při absolvování desetidenního prologačního kurzu, v některém z vybraných akreditovaných školicích středisek, zaměřujících se na vzdělávání strážníků. Zde získají při denním studiu znalosti právní úpravy:

- a) obecní policie,
- b) obecního a krajského zřízení,
- c) shromažďování,
- d) Policie České republiky,
- e) trestního práva,

- f) živnostenského podnikání,
- g) střelných zbraní a střeliva,
- h) přestupků a jiných správních deliktů, jejichž projednávání je v působnosti obce,
- i) správního řízení
- j) bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
- k) ochrany před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami,
- l) krizového řízení a integrovaného záchranného systému.

Tyto získané znalosti, ověřené zkušební komisí Ministerstva vnitra, se však musí i nadále udržovat a prohlubovat na pracovištích jednotlivých městských policií, formou pravidelného proškolení o nových nebo pozměněných zákonech a dalších právních předpisů, a následným namátkovým přezkoušením jednotlivých strážníků ze strany vedoucích pracovníků.

Sociálně-psychologický výcvik, pro získávání a utužování si praktických znalostí a zkušeností v oblasti správného způsobu řešení možných vzniknutých situací při projednávání přestupkového jednání, je třeba provádět průběžně se všemi strážníky. Osvědčený způsob výcviku v této oblasti je skupinová práce, kdy se pracuje s vybranou skupinou strážníků s rozdílnou dobou praxe u městské policie. Vedoucí výcviku připraví několik příkladů přestupkového jednání z praxe, které se po navození předpokládaného chování ze strany přestupce (chápatvé, agresivní až útočné) postupně ve skupině řeší. Většinou se zkušený strážník ujme role přestupce a navozuje různé druhy chování přestupce při řešení a méně zkušenější strážníci zkouší prakticky zvládnout navozenou situaci. Jde hlavně o správné zvládnutí asertivního jednání, které si tímto každý strážník vštěpuje do podvědomí a získává tak jistotu, že situaci kdykoli zvládne. Opakováním si každý strážník vyzkouší, jaké pocity v něm převládají a v kterých oblastech si je nejistý. Při rozšiřování výcviku o další a další možné situace tak dochází k utužování postojů a získávání potřebného sebevědomí. Vedoucí výcviku vždy vyhodnotí správný a nesprávný postup a názorně předvede, jak by měl správný postoj a postup pro kvalitní zvládnutí navozené situace vypadat.

2.5 Psychologické přístupy ke společnému úsilí

Snahou vedoucích pracovníků je vytvoření kvalitního týmu spolupracovníků v celkové struktuře organizace. U městské policie je to konkrétně mít takové strážníky, kteří se dokážou rychle, samostatně a profesionálně rozhodovat, a tím zvyšovat příznivý náhled veřejnosti na městskou policii jako takovou. Vybrat, vyškolit a vycvičit strážníky pro tuto nelehkou práci, která obnáší velký tlak na psychiku jednotlivých pracovníků je základem pro úspěšnou činnost ve všech oblastech plnění úkolů, plynoucích s veřejným pořádkem. Komunikační dovednosti, sociální citění, asertivní jednání, psychická odolnost a zájem o dodržování pořádku jsou základní prvky, které by měla osobnost dobrého strážníka obsahovat. Jen tak bude bez větších problémů zvládat veškerá úskalí policejní práce. Některé z uvedených prvků, potřebných a důležitých k práci strážníka se dá vhodným a cíleným výcvikem naučit nebo zdokonalit. U naší městské policie jsme zvolili pravidelné osvojování asertivního jednání a psychologické odolnosti vůči agresivním projevům některých přestupců formou praktického řešení navozených zátěžových situací.

Průběh takového sociálně-psychologického výcviku probíhá v cíleně vytvořené, uzavřené skupince strážníků, za účasti velitele městské policie, jeho zástupce a nepravidelně s velitelem ostatních městských policií, spolupracujících na stejném projektu vzdělávání. Pořádaný výcvik trvá v průměru 3-4 hodiny. V tomto čase seznámí velitel nebo pověřený vedoucí výcviku přítomné s průběhem, obsahem a časovým rozvržením jednotlivých činností. Postupně předloží jednotlivé praktické úkoly vytvořené z různých situací, se kterými se může strážník při své činnosti v terénu setkat, a následně provedou strážníci vyhodnocení situací, které můžou při praktickém řešení vzniknout a navrhnou nejvhodnější řešení a postoj k danému problému. Vedoucí výcviku vyhodnotí řešení jednotlivých strážníků a upřesní správný postup řešení. Po krátké přestávce je prováděno praktické řešení již vyhodnocených situací, ke kterým se obvykle přidá nějaká náhodná neřešená situace. Jednotliví strážníci prakticky reagují na zadanou situaci, kdy se uměle vytvoří podmínky agresivního, lítostivého nebo vychytralého jednání přestupce nebo jiné osoby, a snaží se svým správným asertivním jednáním co nejlépe situaci zvládnout a úspěšně problém vyřešit. V těchto případech je snaha vedoucích výcviku o vytvoření co nejrealističtější situace, aby se strážníci dostali do co největšího psychického tlaku a v tomto napětí správně zvládli své chování a vyřešení věci. Opakováním a pozorováním způsobů řešení těchto navozených situací

jak ze strany služebně starších strážníků, tak své vlastní, získávají všichni účastníci výcviku ale hlavně ti méně zkušení strážníci jistotu, odvahu a psychickou odolnost při řešení náročných situací, která je dnes u práce u městské policie na denním pořádku.

Tento postup výcviku strážníků v oblasti psychologické přípravy na stresové situace se nám po čtyřleté praxi osvědčuje a řešení složitých situací se stává pro strážníky zvládnutelnou záležitostí. Umění správně komunikovat, asertivně jednat, zvládat vzniknuté stresové situace přispívá ke společnému cíli, kam můžeme řadit kvalitně odvedená práce a spokojenost města a občanů, což následně přispívá celkově k lepším vztahům městské policie a veřejnosti.

2.6 Příklady z praxe ke společnému řešení

Na správné vzdělávání a výcvik se u naší městské policie cíleně zaměřujeme a výsledky z pohledu získávání kvalitních strážníků jsou velmi dobré. Nový strážníci se velmi rychle adaptují na nový druh práce, a kvalitním výcvikem získávají jistotu a sebedůvěru při výkonu svých pracovních povinností. Praktický výcvik, který se opakuje vždy jednou za měsíc, se prolíná i ve spolupráci s vedoucími okolních městských policií, jako je MP Mikulov, MP Hodonín ale i třeba Moravských Budějovic. Při této spolupráci přispívají vedoucí jiných MP svým názorem, zkušenostmi i přímým praktickým přístupem ke zkvalitnění prováděných výcviků.

Praktický příklad výcviku modelových situací.

Pro ukázkou praktického výcviku strážníků jsem vybral jednu z vytvořených skupin strážníků městské policie, která je složená ze čtyř pracovníků s různou délkou praxe u městské policie. Petr, který je čerstvý absolvent rekvalifikačního kurzu, Eva, která má půlroční praxi jako strážník, Jenda s roční praxí a Roman s nejdelší, šestiletou praxí u městské policie. Tento druh složení se vykristalizoval z prováděných výcviků jako nejoptimálnější pro získání rychlého a kvalitního růstu v praktickém zvládnání náročných jednání s přestupci a v krizových situacích při řešení různých problémů. Tomuto konkrétnímu výcviku byl přítomen i doc. Dr. Stanislav Balík, PhD., který přispíval svým odborným dohledem.

Příklad zadaných modelových situací k řešení:

1/ Při obchůzce jste na parkovišti, vyhrazeném pro invalidy, zjistil stojící osobní automobil, ve kterém není na viditelném místě umístěno zvláštní označení „O1“. Jak budete postupovat v případě, že řidiče u vozidla zastihnete a jak v případě, že se řidič u vozidla zdržovat nebude.

- Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:

Na parkoviště vyhrazené pro vozidla označené znakem „O1“ je vozidlům bez takového označení vjezd zakázán.

V případě, že se řidič na místě zdržuje, vyzve řidiče strážník k prokázání totožnosti a předložení průkazky mimořádných výhod, opravňující využívat toto vyhrazené parkoviště. Pokud řidič potřebné doklady předloží a pouze si zapomněl označení „O1“ umístit na viditelné místo, vyřeší přestupek s ohledem na minimální společenskou nebezpečnost domluvou. Pokud řidič nemá zvláštní označení „O1“, je podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle §22 zákona o přestupcích. Strážník přestupek zadokumentuje fotograficky nebo videokamerou (místo, a že není na viditelném místě vozidla označení „O1“). Vzhledem k tomu, že strážník není oprávněn tento přestupek řešit BP, sepíše oznámení o podezření z přestupku a odešle příslušnému správnímu orgánu k dořešení. Řidiče vyzve, aby vozidlo přeparkoval.

V případě, že se řidič u vozidla nezdržuje, může strážník rozhodnout o jeho odstranění na náklady jeho provozovatele. Přestupek i samotné odtážení zadokumentuje fotograficky nebo videokamerou.

- Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem

Dobrý den pane řidič, parkujete na vyhrazeném parkovišti pro tělesně postižené a nemáte na svém vozidle označení O1. Předložte prosím občanský průkaz, technický průkaz od vozidla a průkazku ZTP. Dopustil jste se přestupku, a Váš přestupek bude předán k dořešení u příslušného správního orgánu (odbor dopravy).

- Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat

To nemyslíte vážně, já jsem tu zastavil jen na chvíli, protože nikde jinde nebylo místo a potřebuji zde něco nutně vyřídit. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty špinavé bezdomovce co otravují lidi na zastávkách a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplatím a sepište si, co chcete.

Strážník slušnou formou zopakuje spáchané přestupkové jednání, sdělí přestupci, že teď řeší jeho přestupek a co nejméně bude reagovat na jeho agresivní chování. Pokud bude agresivita stoupat, vyzve ho k upuštění od takového jednání, protože by se mohlo jednat o TČ útok na veřejného činitele a bude přivolána hlídka PČR.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

2/ Při občůzkové činnosti jste spatřil občana, který v parku močí před zraky kolemjdoucích. Jak budete postupovat. K jakému protiprávnímu jednání mohlo dojít a kterých oprávnění podle zákona o obecní policii můžete využít.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

Je zde důvodné podezření z přestupku proti veřejnému pořádku podle §47 odst.1, zákona o přestupcích a to buď podle písmene c/, že vzbuzuje veřejné pohoršení nebo podle písmene d/, že znečistil veřejné prostranství. Strážník je oprávněn tento přestupek vyřešit BP do 1000 Kč, pokud nebude stačit k projednání přestupku domluva.

Strážník je oprávněn požadovat prokázání totožnosti a podání vysvětlení močícího občana, proč se takového jednání dopustil. Pokud se nerozhodne vyřešit věc BP, sepíše oznámení o podezření z přestupku a doloží důvody a důkazy o které se podezření opírá. K dořešení předá příslušnému správnímu orgánu.

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Dobrý den, proč tady na veřejnosti močíte, když nedaleko jsou veřejné záchody? Předložte prosím občanský průkaz. Dopustil jste se přestupku a za tento přestupek Vám uděluji blokovou pokutu.....

- **Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat**

Co je Vás po tom, kde se vymočím. Starejte se raději o špatné parkování a neotravujte tady. Já si budu močit, kde budu chtít. Zkuste mě dát pokutu a jako strážníci skončíte, to Vám zaručuju.

Strážník slušnou formou zopakuje spáchané přestupkové jednání, sdělí přestupci, že teď řeší jeho přestupek a co nejméně bude reagovat na jeho agresivní chování. Pokud bude agresivita stoupat, vyzve ho k upuštění od takového jednání, protože by se mohlo jednat o TČ útok na veřejného činitele a bude přivolána hlídka PČR.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

3/ Při příjezdu k vozidlu s nasazenou botičkou Vám přítomný občan sdělí, že chce okamžitě odstranit technický prostředek z vozidla, ale že vozidlo zde on nezaparkoval ale jemu osoba blízká. Proto odmítá sdělit, o koho se jedná. Jak budete postupovat a uveďte, zda technický prostředek z vozidla demontujete, popřípadě kdy. Po kom

budete požadovat úhradu nákladů spojených s montáží a demontáží technického prostředku.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

Strážník požádá osobu, která požaduje odstranění technického prostředku, aby prokázala svoji totožnost a současně předložila osvědčení o registraci vozidla. Uvědomí přítomnou osobu, že technický prostředek z vozidla demontuje až po provedení úkonů nezbytných ke zjištění totožnosti osoby, která zde vozidlo zaparkovala. Nepodaří-li se tuto osobu zjistit, zjistí strážník totožnost provozovatele vozidla a požádá jej o uhrazení manipulačního poplatku.

Strážník má povinnost odstranit z vozidla technický prostředek:

- po vyřešení přestupku
- po provedení nezbytných úkonů ke zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na místě ponechala
- nebo po uhrazení nákladů spojených s přiložením a odstraněním technického prostředku

Pokud není některá z uvedených podmínek splněna, ponechá strážník vozidlo dále zablokované.

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Dobrý den pane řidič, parkujete na placeném parkovišti a nemáte uhrazený parkovací poplatek. Předložte prosím občanský průkaz a technický průkaz od vozidla. Dopustil jste se přestupku, a za tento přestupek Vám uděluji blokovou pokutu.....

Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat

To si děláte srandu, já jsem tu zastavil jen na chvíli, protože nikde jinde nebylo místo a potřebuji zde něco nutně vyřídit. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty psy co serou po chodnících a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplátím a sepište si, co chcete.

Strážník slušnou formou zopakuje spáchané přestupkové jednání, sdělí přestupci, že teď řeší jeho přestupek a co nejméně bude reagovat na jeho agresivní chování. Pokud bude agresivita stoupat, vyzve ho k upuštění od takového jednání, protože by se mohlo jednat o TČ útok na veřejného činitele a bude přivolána hlídka PČR.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

4/ Při kontrolní činnosti jste zpozoroval, jak chodci přecházejí pozemní komunikaci mimo označený přechod pro chodce, který je od tohoto místa ve vzdálenosti kratší než 50 m a následně se pohybují po samotné vozovce i když jsou podél komunikace zřízeny chodníky. K jakému protiprávnímu jednání došlo a jaký bude Váš postup.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

Pokud je chodník schůdný, musí jej chodci užít k chůzi a nemohou se pohybovat po pozemní komunikaci. Dále pokud chtějí chodci přejít pozemní komunikaci, musí užít přechod pro chodce. Nemusí užít přechod pro chodce, pokud je tento ve vzdálenosti větší než 50 m od místa přecházení.

V uvedeném příkladu se chodci dopouštějí přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle §22 odst.1, písmeno l/, zákona o přestupcích, a strážník může takový přestupek vyřešit BP do výše 2000 Kč.

Strážník u takových osob zjistí jejich totožnost, sdělí jim, jakého přestupkového jednání se dopustily a vyřeší přestupkové jednání.

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Dobrý den, přecházíte vozovku mimo přechod pro chodce, čímž se dopouštíte přestupku. Předložte prosím občanský průkaz. Dopustil jste se přestupku, a za tento přestupek Vám udělují blokovou pokutu.....

Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat

To si děláte srandu, já takto chodím vždycky a nevidím na tom nic špatného. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty psy co serou po chodnících a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplátím a sepište si, co chcete.

Strážník slušnou formou zopakuje spáchané přestupkové jednání, sdělí přestupci, že teď řeší jeho přestupek a co nejméně bude reagovat na jeho agresivní chování. Pokud bude agresivita stoupat, vyzve ho k upuštění od takového jednání, protože by se mohlo jednat o TČ útok na veřejného činitele a bude přivolána hlídka PČR.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

5/ Při kontrolní činnosti ve večerních hodinách za snížené viditelnosti jste zpozoroval cyklistu, který jede po místní komunikaci na neosvětleném kole. K jakému protiprávnímu jednání došlo a jaký bude Váš postup.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

Zákon o provozu na pozemních komunikacích výslovně cyklistovi stanoví povinnost být za snížené viditelnosti patřičně osvětlen. Při nedodržení této povinnosti se dopouští přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle §22 odst.1, písmeno l/ zákona o přestupcích, a strážník může takový přestupek vyřešit BP do výše 2000 Kč.

Strážník zastaví cyklistu, zjistí jeho totožnost a požádá jej o vysvětlení, z jakého důvodu jede za snížené viditelnosti na neosvětleném kole. Následně mu sdělí, jakého přestupkového jednání se dopustily a vyřeší přestupkové jednání.

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Dobrý večer, proč nemáte za snížené viditelnosti řádně osvětlené kolo. Tímto se dopouštíte přestupku, a za tento přestupek Vám udělují blokovou pokutu.....

- **Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat**

Co po mě chcete, já ještě vidím dobře tak na co bych měl svítit. Tam se raději starejte o ty výrostky co ničí dopravní značky, hulákají večer po ulicích a dělají nepořádek ve městě a o ty špinavé bezdomovce co otravují lidi na zastávkách a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplatím a sepište si, co chcete.

Strážník slušnou formou zopakuje spáchané přestupkové jednání, sdělí přestupci, že teď řeší jeho přestupek a co nejméně bude reagovat na jeho agresivní chování. Pokud bude agresivita stoupat, vyzve ho k upuštění od takového jednání, protože by se mohlo jednat o TČ útok na veřejného činitele a bude přivolána hlídka PČR.

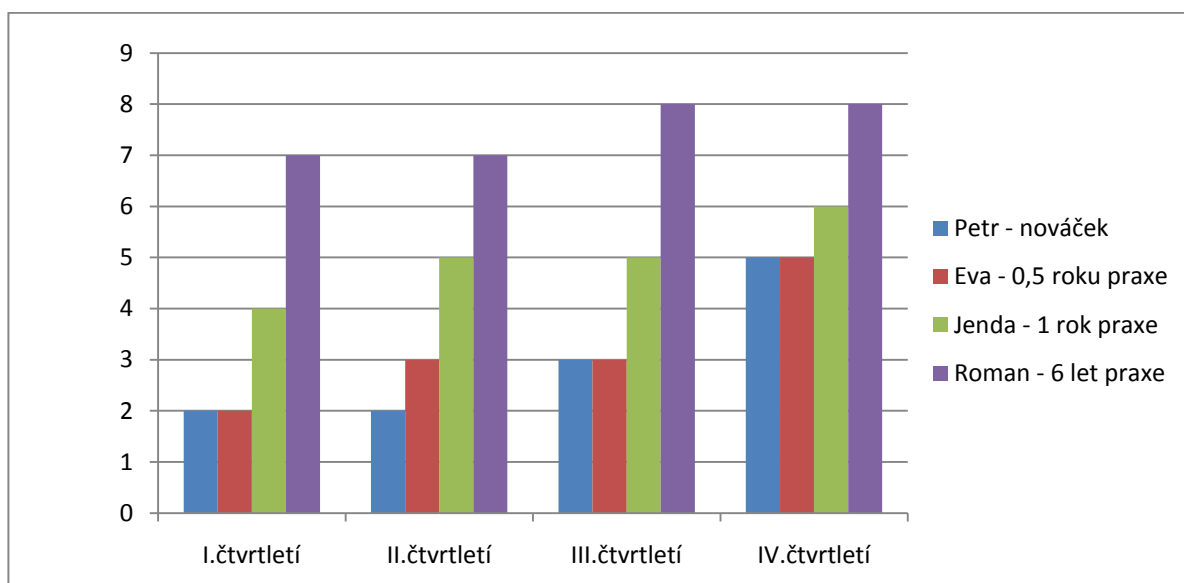
- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

U uvedených modelových situací provedou strážníci samostatnou činností správné vymezení přestupkového jednání a stanoví správný postup řešení. Dále se zamyslí nad správným postojem při projednávání věci s agresivním přestupcem a zpracují postup strážníka s využitím asertivního jednání a správné komunikace. Na koci každého úkolu uvede osobní zkušenosti z podobných případů. Po vyřešení všech předložených situací je společně s vedoucím výcviku proveden společný rozbor jednotlivých odpovědí a případné špatné postupy opraveny a zdůvodněny. Po krátké přestávce se všichni zúčastnění, k vypracovaným modelovým situacím vrátí formou praktického řešení, při navození stresové situace. Průběh cvičení se zdokumentuje na diktafon a videozáznam. Při použití nahrávací techniky se strážníci dostávají více pod tlak, který simuluje realitu venkovního prostředí. Následně se provede rozbor postupu řešení dle pořízených

nahrávek s opětovnou opravou a zdůvodněním ne zrovna dokonalého postupu a komunikace. Vedoucí výcviku nakonec vyhodnotí každého strážníka z pohledu prokázaných znalostí, aktivity, zvládnutí zátěžových situací a komunikačních dovedností a zařadí je podle dosažených výsledků do stupnice od 0 do 9.

Ukázka vývoje osobnosti po stránce profesionálních dovedností, souvisejících s činnostmi strážníka městské policie za jednotlivá čtvrtletí výcviku roku 2009.

Grafické zpracování hodnocení za jednotlivá čtvrtletí:

Po absolvování opakovaného výcviku je u všech strážníků viditelný posun v jistotě řešení, komutativních dovednostech a správného asertivního jednání. V terénu se pak s využitím získaných zkušeností chovají jistě a s profesionálnějším postojem. Z grafu je vidět, jak délka praxe a počet výcviků, ovlivňují faktor dovedností jednotlivých strážníků.

2.8 Dílčí závěr

Požadavky na nového strážníka z pohledu náročnosti výkonu služby u městské policie jsou specifické, vzhledem k psychické zátěži, která je na tyto pracovníky vyvíjena ze strany některých přestupců a veřejnosti. Výběr nových uchazečů o práci u městské policie je z tohoto pohledu velice náročný a odpovědný. Zájemci většinou nemají o práci městské policie veliké představy a o její náročnosti již vůbec ne. Proto nevhodně vybraný uchazeč může velice rychle na tuto práci zanevřít a psychicky strádat. Jeho plnění úkolů je nedbalé až odmítavé, až nakonec dobrovolně řady strážníků

opustí. Těmto případům by se mělo právě vhodně prováděným výběrem, ze strany vedení městské policie předcházet.

Práce s novým strážníkem by měla začít již jeho správným začleněním do pracovní skupiny a výběrem vhodného parťáka. Ten by měl jako první ovlivňovat odpovídajícím směrem jeho další vývoj, kdy se nový strážník pod vedením kolegy poprvé setkává s činností městské policie, jako je řešení přestupků, správná komunikace s občany, rozhodování se ve složitých situacích apod. Na toto prvotní seznamování se s prací strážníků navazuje pak cílené vzdělávání jak teoretických znalostí, tak i praktického výcviku. Důležitý praktický výcvik strážníků podporuje jejich rozvoj v komunikačních dovednostech, asertivním jednání a správnému sociálnímu citění. Při provádění výcviku ve správně složených skupinách strážníků, je po absolvování již několika hodinách cvičení vidět jejich pokrok v jistotě a postoji při řešení složitých situací. Těmito správně vedenými kroky, se pak adaptace na nové specifické podmínky, které souvisí s činností městské policie, u nových strážníků urychluje a formuje jejich osobnost pro kvalitní výkon služby.

3. Nové sociálně-psychologické přístupy k harmonizaci vztahů MP k veřejnosti

3.1 Community policing

Obecně lze pojem Community policing označit jako službu orientovanou na veřejnost a na společenskou činnost. Z pohledu policie jde o filosofický přístup zpět k veřejnosti, který již po dlouhá léta vycházel ze spolupráce mezi policií a občany. Vzpomeňme na dřívější doby, kdy každá část obce měla přiděleného svého strážníka, kterého každý znal, kdykoliv se mohl každý na něj obrátit s problémem, a na druhou stranu i strážník využíval své místní znalosti, a od občanů dokázal získat důležité a potřebné informace. Tato doba se však vlivem společenských změn měnila a předmětem činnosti policejních sborů se stalo pouze řešení protiprávního jednání bez bližšího a osobního zájmu k občanům. Z toho plyne, že community policing není žádný nový postup nebo taktika, ale jde o navrácení se ke stylu práce s využitím nových poznatků, která již po léta fungovala, a přiblížit se tak opět veřejnosti a jejím problémům.

Zaměření policie v oblasti community policing je ministerstvem vnitra směřováno hlavně na nejnižší složky, což jsou okresní ředitelství a v první řadě obvodní oddělení, kde dochází k nejbližšímu styku policie a veřejnosti. Začala přestavba služeben obvodních oddělení, kde se budují recepce, které budou příjemným prostředím při kontaktu veřejnosti s policií. Dále se změnilo barevné označení služebních vozidel s logem „pomáhat a chránit“. Jednou z nejdůležitějších změn přestavby policie je zřízení většího počtu pochůzkových policistů, kteří mají přidělené své rajony a v těchto oblastech se snaží navázat vstřícné kontakty s místními obyvateli.

Městská policie, která je již svým zřízením orientovaná na službu veřejnosti určitého města, nemůže nahradit standardní práci policie, ale měla by ji doplňovat a vytvořit tak podmínky zvládnutí celkového veřejného pořádku města. S rozšiřujícími se pravomocemi městské policie však začalo docházet ke vzdalování se od základního cíle zřízení městské policie ve městě, a to od dohledu nad základním dodržováním místních záležitostí veřejného pořádku, jako je dodržování obecně závazných vyhlášek města, přestupků na úseku veřejného pořádku, majetku a občanského soužití. Stále více se začal po městské policii požadovat dohled nad dodržováním dopravních předpisů, nakoupili se radary na měření rychlosti, a dá se říct, že veškerá činnost týkající se dopravních přestupků se přesunula do kompetence městské policie. Policie ČR využila vzniklého stavu a z činností, které jsou spojeny s dopravou, se stáhla a přestala být aktivní. Důsledkem toho městská policie sklouzla ze své cesty, a pomalu přestává plnit svou funkci, pro kterou byla zřízena. Proto se i městské policie do projektu community policing samovolně zapojují a snaží se o potřebné navázání kontaktu s veřejností.

3.2 Požadavky na vedoucího směny ve vztahu k veřejnosti

Městská policie má za úkol v první řadě plnit úkoly spojené se zabezpečováním místních záležitostí veřejného pořádku příslušné obce a s tím je spojena hlavně spolupráce s veřejností. Z toho, že finanční prostředky na provoz městských policií jsou čerpány z rozpočtu města, se dá vysoudit, že práce městské policie by měla být soustředěna na problémy města a jeho obyvatel. Vstřícný a objektivní vztah městské policie k veřejnosti a jejím problémům je proto jedním z nejzákladnějších požadavků, které jsou na strážníky kladeny.

Základním pilířem vztahů městské policie k veřejnosti je její velitel, který zaštiťuje svým postojem a přístupem celkovou práci a veškeré činnosti, které tento orgán obce

provádí. Správné vedení podřízených pracovníků, rozhodování a v neposlední řadě i vystupování na veřejnosti je zárukou úspěšného působení městské policie v očích jednotlivých občanů obce. Tuto činnost však nelze kvalitně vykonávat bez patřičné a spolehlivé podpory vedoucích jednotlivých směn, na které jsou nejdůležitější úkoly, spojené s chodem každé městské policie, kladeny.

Vedoucí směny, někdy také uváděn jako velitel směny, je v podstatě prodlouženou rukou velitele městské policie a musí to být kvalitní, dostatečně erudovaný a spolehlivý strážník, na kterého se může velitel MP spolehnout. V podstatě, při nepřítomnosti velitele, jej tento strážník zastupuje a rozhoduje o prováděných činnostech. Proto taky výběr a požadavky na tohoto vedoucího pracovníka jsou odvislé od získaných pravomocí, plynoucích z tohoto zařazení. Jeden ze základních požadavků při výběru velitele směny je právě vstřícnost a umění jednat. Veškerá oznámení, upozornění a stížnosti veřejnosti, ale také problémy jednotlivých strážníků na přidělené směně musí tento vybraný strážník dokázat zpracovat, vyhodnotit a rozhodnout o způsobu jejich řešení. Při výběru se proto velitel městské policie neobejde bez správného psychologického vyšetření, zaměřeného právě na zvládnutí uvedených požadavků, které budou na vybraného pracovníka kladeny. Teoretické znalosti základních právních norem, potřebných pro práci strážníka městské policie jsou taktéž důležitou součástí při samotném výběru. Dokázat správně vyhodnotit situaci a erudovaně zodpovědět dotazy občanů na vzniklý problém patří k základním podmínkám, které by měly být splněny. Všechna uvedená kritéria pro vlastní výběr jsou velice důležitá, neboť nestačí být jenom vstřícný a umět správně jednat, ale zvládnout i psychologickou stránku jak svoji, tak i občanů, se kterými při své činnosti přijde do styku a v neposlední řadě mít takové znalosti právních norem, aby dokázal zodpovědně rozhodovat. Tyto požadavky jsou nepostradatelnou součástí, bez kterých by jednání s veřejností postrádalo váhu. Veškerá snaha o kvalitní vzájemnou spolupráci mezi městskou policií a veřejností pak končí na nekvalitně odvedené práci nevhodně vybraného jedince.

3.3 Strážník v komunitě

Mezi hlavní cíle městské policie patří snaha o spolupráci a dobré vztahy s občany obce. Tato snažení o přiblížení se problémům a potřebám určité komunity lidí však není jednoduchou záležitostí a je potřeba v tomto směru vytvořit určité příznivé podmínky

k navázání kontaktu a odstranit nežádoucí prvky, které tyto vztahy narušují nebo znemožňují.

Komunita je vlastně určitý výraz pro společenství lidí, které vzájemně něco spojuje. Toto společenství významným způsobem ovlivňuje tak zvaná globalizace, která pomocí digitálních médií, internetu a jiných technických vymožeností dokáže člověka vytrhnout z místní příslušnosti a vtáhnout do celosvětových sociálních vztahů tím, že místní události jsou determinovány událostmi dějícími se třeba na opačném konci světa a naopak. Pomocí těchto možností dochází k růstu globalizačních sociálních vztahů, které umožňují stírání rozdílů mezi jednotlivými národy a kulturami. Tím dochází často k prolínání a smíšení kultur a tradic, což může způsobovat určitý hodnotový chaos. Důsledkem vznikající moderní společnosti a působení změn společenských a hodnotových je fenomén, kdy se lidské životy najednou ocitají vedle sebe, ale přitom v distanci indiferentních cizinců (Bauman, 2003). Člověk žije ve velkém městě obklopen spoustou lidí a při tom cítí úzkost z toho, že je sám, že je separován od okolí. Ono odcizení od druhých lidí v nás najednou vyvolává jakýsi obranný mechanismus, probouzí se v nás jakási zakořeněná touha a potřeba po kontaktu s druhými, začínáme hledat skupiny, ke kterým bychom mohli patřit, velmi vzrůstá naše touha po společenství, po komunitě (Bauman, 2003). Bauman dále říká, že důsledkem aktu sebeobrany se v nás začíná probouzet pocit „my“ jako touha po komunitě, což má posloužit jako obrana vůči nastalému zmatku a společenskému rozkladu.

Obecně vzato, lidi nespojuje jenom sounáležitost s nějakým přesvědčením, kulturními tradicemi nebo třeba národnostními příslušnostmi, ale také příslušnost k některé městské lokalitě, části nebo čtvrti města, kde se zdržují, pracují a bydlí. K těmto místům získávají určitý osobní vztah a představu o tom, jak by mělo prostředí okolo vypadat, jak by se měli ostatní lidé chovat a jak nejlépe zabezpečit dodržování představ o pořádku a bezpečnost v této konkrétní lokalitě. Vznikají společenské vazby, plynoucí se společných představ o pořádku. Základním předpokladem této společenské vazby je vazba psychická, která vychází ze vzbuzení zájmu či vzájemného porozumění. K rozvoji této společenské vazby dochází v okamžiku vzájemného prostorového a časového působení zúčastněných subjektů. A právě zde dostává místo strážník městské policie, jako orgán města, který je právě tím jedním ze subjektů účastněných ve společenských vazbách určité lokality města.

Činnost městské policie se právě v oblasti navázání vztahů s určitou komunitou orientuje na jednotlivé části města se snahou začlenění určených vybraných strážníků do společenské vazby tak, že jsou tito pracovníci motivováni přenesením zodpovědnosti za bezpečnostní situaci a veřejný pořádek v jejich přiděleném, tak zvaném okrsku. Veřejný pořádek, bezpečnostní situace a navazování kontaktů se z každého okrsku měsíčně vyhodnocuje, aby bylo možno posoudit vzájemnou spolupráci, příznivé působení určeného strážníka s veřejností. K navázání trvalejších společenských vztahů je zapotřebí, aby v určité lokalitě působil jeden určitý strážník po delší dobu. Tato doba je potřebná k získání dobré místní znalosti svého okrsku a také aby i občané věděli, že právě toto je ten jejich strážník, na kterého se můžou s důvěrou kdykoliv obrátit. Strážník musí s lidmi svého okrsku co nejvíce komunikovat, získávat jejich důvěru, řešit jejich problémy se snahou pomoci, preventivně působit na zamezení možných přestupkových jednání, a ne jenom vyhledávat nedostatky a řešit přestupky a kriminalitu, tedy situace, které již nastali. Získáním potřebné důvěry občanů pak nebude městská policie brána jenom jako represivní složka, ale veřejnost ji přijme jako partnera a sama bude na sebe delegovat část odpovědnosti za bezpečnost a pořádek. Občané se již nebudou chovat starým známým příslovím „Nic jsem neviděl, nic jsem neslyšel, to se mě netýká“ ale začnou se zajímat o dění kolem a nebude jim jedno porušování veřejného pořádku a nepřijatelné chování různých vandalů. Je to vlastně odpovědnost, která se projevuje zejména tím, že disponujeme schopností cokoliv řešit, anebo se na řešení podílet.

Výběr vhodného strážníka je pro dobré navázání vztahů s komunitou velmi důležitým článkem úspěšné práce okrskáře. Takový strážník musí být komunikativní typ, s příjemným vystupováním, který se umí vcítit do problémů jiných a dokáže řešit mezilidské vztahy. A právě takového strážníka není jednoduché najít. Vytipování strážníci, hodící se na takovou práci musí projít důkladným proškolením v oblasti komunikačních dovedností a sociálních vztahů. Pouze takový má možnost se úspěšně podílet na plnění náročných úkolů, spojených s navázáním a udržením sociálních vazeb mezi komunitou určité lokality a městskou policií.

3.4 Jak vnímá pocit bezpečnosti veřejnost

Jedním ze základních kritérií hodnocení činnosti městské policie na úseku dodržování veřejného pořádku v obci je mimo spokojenost zastupitelstva města, které je

vlastně zřizovatelem městské policie, a tudíž je v jeho zájmu sledování a hodnocení práce zřízené městské policie, hlavně ohlasy, názory a spokojenost nebo nespokojenost veřejnosti jak v oblasti bezpečnosti ve městě, tak i celkového vnímání dodržování veřejného pořádku. Tyto ohlasy a názory veřejnosti jsou pro městskou policii hlavním vodítkem pro správné nastavení cesty ke společnému úsilí, aby samotná činnost směřovala tím správným směrem, který povede právě k všeobecné spokojenosti. Veřejnost je vlastně takový barometr k určování úspěšnosti či naopak neúspěšnosti způsobu vedení městské policie jmenovaným velitelem a práce v dalších jednotlivých strukturách, jako jsou velitelé jednotlivých měn, pracovníků prevence, samotných strážníků v terénu a v neposlední řadě i pracovníků zpracovávajících veškerou administrativu.

Pro posouzení práce městské policie je vždy důležitý pohled na její činnost z venku, z pohledu veřejnosti, a to očima občanů. Těchto hodnotících zdrojů může být několik. Stížnosti a poděkování občanů, zprávy hodnotící aktivitu, činnost a události v tisku, nebo provedení sociologického průzkumu. Počet a obsah obdržných stížností na práci a přístup strážníků k občanům při projednávání pracovních úkolů a řešení přestupků je jedním z důležitých signálů a vodítkem pro velitele městské policie, na kterou oblast sociálně-psychologického výcviku strážníků se zaměřit a jakým směrem postupovat v oblasti komunikačních dovedností a asertivního jednání. Zprávy v tisku jako zdroj hodnocení může být více méně zkreslován subjektivními názory a pocity občana (např. novináře), který tuto informaci zprostředkovává dál a zpravidla nemá s městskou policií žádné osobní zkušenosti. Mnohdy tyto zprávy znehodnocují práci městské policie jen pro dosažení atraktivnosti a zajímavosti samotného článku. Tyto aspekty pak dokážou v určitých oblastech ovlivnit pohled a vnímání občana na práci městské policie i na úkor dobře vykonané práce. Sociologický průzkum spokojenosti občanů s prací městské policie a vnímání bezpečnosti je prováděn většinou formou dotazníku. Toto šetření je třeba provádět opakovaně, s časovým odstupem přibližně tří let, aby bylo možno vyhodnotit a posoudit posuny názorů občanů na zlepšení či zhoršení situace a patřičně na zjištění reagovat. Názory a postoje vyhodnocené z dotazníků s odstupem času jsou důležitá zpětná vazba pro směřování dalšího vývoje a rozvoje činností městské policie a taktéž jsou důležitou analýzou dopadu všech opatření, změn a samotného provádění sociálně-psychologického výcviku na veřejnost.

U Městské policie Břeclav jsme provedli průzkum na spokojenost a vnímání bezpečnosti občanů města formou dotazníku v letech 2005 a 2009. Tato forma průzkumu byla pojata jako orientační informace jen pro potřeby městské policie zobrazující názory veřejnosti na celkovou práci městské policie a porovnání práce policie ČR a městské policie z pohledu občana. První dotazník byl sestaven velitelem městské policie a roznášen přímo strážníky městské policie. Bylo rozneseno a rozdáno přibližně 200 ks. V té době se vrátila přibližně čtvrtina vyplněných dotazníků. Druhý dotazník byl sestaven velitelem městské policie, pracovníkem právního oddělení města a pracovníkem odboru kultury, který má současně na starost vydávání měsíčního zpravodaje „Radnice“. Dotazník byl náhodně vložen do vytištěného zpravodaje „Radnice“ a doručen do domácností v počtu 1000 ks. Na Městskou policii se vrátila méně než čtvrtina vyplněných dotazníků.

Výsledky průzkumu pohledu veřejnosti na městskou policii Břeclav:

Tabulka č.1a Spokojenost s prací MP v roce 2005 (v %)

věk respondenta	Spokojenost s prací MP			
	spokojen	spíše spokojen	spíše nespokojen	nespokojen
0 – 30	5	36	44	12
31 – 40	3	23	52	14
41 – 50	2	46	31	10
51 – 60	2	53	28	9
61 a více	1	65	25	6

Tabulka č.1b Spokojenost s prací MP v roce 2009 (v %)

věk respondenta	Spokojenost s prací MP			
	spokojen	spíše spokojen	spíše nespokojen	nespokojen
0 – 30	9	47	33	4
31 – 40	3	29	45	9
41 – 50	1	31	51	15
51 – 60	3	46	38	5
61 a více	3	58	22	12

Nejspokojenější s prací městské policie v obou sledovaných obdobích je nejstarší skupina respondentů ve věku 61 a více. Nejméně spokojeni jsou v prvním sledovaném období respondenti ve věkové kategorii 31 – 40 let, ve druhém sledovaném období to je věková kategorie 41 – 50 let.

Tabulka č.2a Spokojenost s bezpečností ve městě 2005 (v %)

věk respondenta	Spokojenost s bezpečností ve městě			
	spokojen	spíše spokojen	spíše nespokojen	nespokojen
0 – 30	17	58	18	6
31 – 40	8	41	46	3
41 – 50	4	29	43	11
51 – 60	4	26	56	9
61 a více	1	22	62	14

Tabulka č.2b Spokojenost s bezpečností ve městě 2009 (v %)

věk respondenta	Spokojenost s bezpečností ve městě			
	spokojen	spíše spokojen	spíše nespokojen	nespokojen
0 – 30	21	44	25	7
31 – 40	11	38	34	9
41 – 50	12	40	36	9
51 – 60	4	21	58	12
61 a více	1	15	59	22

Nejbezpečněji se ve městě v obou sledovaných obdobích cítí nejmladší skupina respondentů ve věku do 30 let. Nespokojení s bezpečností ve městě v obou sledovaných obdobích se cítí věková skupina 51 – 60 let a nejstarší skupina 61 a více let.

V okruhu otázek týkajících se opatření ke zvýšení bezpečnosti, které by měla městská policie pro zlepšení stavu provést, převládá názor na zvýšení počtu pěších hlídek a to hlavně v nočních hodinách, větší aktivita strážníků a tvrdší zásahy proti přestupcům na úseku veřejného pořádku.

Vyhodnocení ostatních jednotlivých položek dotazníku s pohledu spokojenosti s prací MP a bezpečnosti města.

Tabulka č. 3 Statistika jednotlivých připomínek a podnětů v %

Na co se zaměřit pro zajištění větší bezpečnosti města	Věk respondenta				
	0 - 30	31 – 40	41 – 50	51 – 60	61 a více
více pěších hlídek	21	29	26	43	46
větší aktivita strážníků	12	16	15	21	28
větší kvalita strážníků	3	12	11	4	1
neúplatnost strážníků	20	13	0	2	0
řešení romské problematiky	26	12	2	6	2
řešení dopravní situace	0	2	10	1	0
zneužívání pravomocí	3	4	0	1	0
protektce	4	1	4	0	0
zvýšení pravomocí	0	1	0	0	0
blokové pokuty za přestupky	0	0	1	1	3
veřejné osvětlení	3	2	6	5	8
monitorovací systémy	0	1	3	3	5
kontrola činnosti strážníků	1	1	6	5	2
větší informovanost	1	5	8	5	4
převedení MP na PČR	1	0	0	1	0

Provedené šetření potvrzuje opodstatněnost strážníků městské policie ve městě a jejich důležitost v systému zabezpečování bezpečnosti a veřejného pořádku obce. Není jednoduché vyhovět všem požadavkům občanů, ba dokonce je to i nemožné. Každý občan má své specifické zájmy a požadavky, každý se ve svém životě zaměřuje na jiné priority a podle toho taky vznáší požadavky a připomínky jak k práci městské policie, tak i k práci celé samosprávy obce. Co je pro někoho nutností, to jiný odmítá jako nepřijatelné. A v této otázce je postavení města a městské policie velmi složitou záležitostí - jak vyřešit a skloubit všechny požadavky, a všechny uspokojit.

3.5 Dílčí závěr

Příznivý náhled veřejnosti na práci městské policie, spokojenost občanů v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti, vzájemná spolupráce a odpovědnost za pořádek ve městě je hlavním cílem práce městské policie. Pro realizaci těchto vytčených cílů se snaží městská policie, za pomoci nových přístupů jako je community policing, přiblížit ještě více veřejnosti.

Práce v této oblasti začíná a odvíjí se již od toho základního článku, kterým je strážník pochůzkář. Tento strážník musí být cíleně vybrán pro své schopnosti správné komunikace a spontánního navazování kontaktů s veřejností. Musí být profesionál jak v oblasti teoretických znalostí zákonných norem, tak i v praktických dovednostech strážníka. Jen takový pracovník může zajistit služby veřejnosti, které jsou od městské policie požadovány. Za výkon jednotlivých pracovníků však stále musí odpovídat a dohlížet na správné plnění řídicí pracovník, kterým je v tomto případě velitel směny. Tento pracovník se do tohoto organizačního postavení dostává jako jeden z nejlepších. Zastává místo, kde se soustředí veškeré požadavky, dotazy, stížnosti apod. ze strany veřejnosti. Bez správné komunikace a rychlého a hlavně správného rozhodování se takový pracovník neobejde. Nad tím vším dohlíží velitel městské policie, který celkovou práci zaštiťuje a zodpovídá se veřejnosti.

Pro získávání informací o spokojenosti či nespokojenosti veřejnosti s činností městské policie, o návrzích, požadavcích a kritice je potřeba s veřejností komunikovat. V našem městě probíhá v tomto duchu jednou za tři měsíce setkání starosty s občany, kde může veřejnost své dotazy a připomínky sdělit. Těchto setkání se účastní starosta, tajemník úřadu, velitel městské policie a vedoucí odboru vnitřních věcí. Ohledně názoru na spokojenost veřejnosti s městskou policií jsme však uspořádali anonymní dotazníkové šetření, ve kterém se mohli občané bez ostychu vyjadřovat přímo k práci městské policie. Ze získaných výstupů pak může být vedení strážníků směřováno do oblastí, které občany nejvíce trápí a zajímá. Potvrdilo se, že nejméně spokojena s prací městské policie je věková skupina 41 – 50 let, a v oblasti bezpečnosti je to věková skupina starších občanů 51 a více let. Takto prováděné šetření veřejného mínění by mělo být součástí práce všech organizací, které nějakým způsobem ovlivňují, nebo zasahují do dění veřejnosti. Získávané informace jsou odrazem vykonané práce a vždy je potřeba se zamyslet, co a jak v následném období vykonat jinak a na co se zaměřit.

Závěr

V každé společnosti se budou vždy vyskytovat projevy lidí, které se nebudou slučovat s obecnými normami chování a budou porušovat platné právní normy. Ostatní veřejnost takové jednání odsuzuje a požaduje zjednání nápravy. Na tyto zájmy společnosti stát reagoval, a pro posílení práce policie ČR přibyla možnost jednotlivých obcí zřídit obecní (městské) policie pro zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Odpovědnost za činnost zřízených městských policií spadá pod starostu města, a pro jejich samotné řízení můžou být jmenováni velitelé, kteří se starají o bezproblémový a efektivní chod tohoto orgánu obce.

Pro správné fungování městské policie potřebuje velitel zvládat správný styl vedení, který obsahuje hlavně komunikační dovednosti, motivační schopnosti a v neposlední řadě asertivní jednání k prosazení zájmů, požadavků a potřebného rozhodování, za které je taky zodpovědný. Důležitým dílem práce velitele městské policie je i výchova podřízených strážníků. Tato výchova se skládá jednak v získávání teoretických znalostí v oblasti právních disciplín, ale také v praktickém sociálně-psychologickém výcviku.

Sociálně-psychologický výcvik je důležitou částí přípravy strážníků, kdy při praktickém řešení vytvořených modelových situací získávají jednotliví strážníci potřebné komunikační dovednosti a asertivní jednání, propojené s teoretickými znalostmi. Čtvrtletním opakováním výcviku, které jsme u Městské policie Břeclav zavedli, získávají strážníci viditelnou jistotu při komunikaci s občany a při řešení různých složitých a stresových situací. Správným a rozhodným postupem při své činnosti na veřejnosti, získávají strážníci a celá městská policie určitou prestiž a uznání mezi občany a to vše napomáhá k vylepšení vzájemných vztahů, potřebných pro úspěšné fungování městské policie. Dobré vnímání práce městské policie a uznání při zajišťování veřejného pořádku z pohledu veřejnosti je hlavním cílem, který je důležitý pro hodnocení její celkové činnosti. Městská policie je tu pro občany města a z toho by taky měla vycházet koncepce její práce.

Resumé

Ve své práci jsem se zaměřil na problematiku vedení městské policie ze strany velitele, jeho styl vedení, motivační schopnosti, komunikační dovednosti a s tím spojenou i samotnou výchovu a sociálně-psychologický výcvik strážníků, jak pro úspěšné plnění zadaných úkolů, tak i řešení nepředvídatelných a stresových situací při práci v terénu.

Cílem této práce bylo analyzovat vliv sociálně-psychologického výcviku strážníků na jejich změnu osobnosti v oblasti komunikačních dovedností a asertivního jednání při řešení úkolů ve složitých a stresových podmínkách, ale i vliv autority velitele na postoj k pracovním povinnostem.

V první části jsem popsal obecné vymezení městské policie, jako orgánu obce, její úkoly při zajišťování veřejného pořádku, pojem strážník, jeho výběr, oprávnění a povinnosti. Důležitou částí bylo vedení městské policie z pohledu velitele, jeho asertivní jednání, motivační schopnosti a komunikační dovednosti jako umění jednat.

Ve druhé části jsem se zaměřil na přijetí nového strážníka, jeho začlenění do kolektivu a adaptace na nové specifické podmínky. Další částí bylo jeho vzdělávání a sociálně-psychologický výcvik, kdy získává znalosti v oblasti komunikačních dovedností a asertivního jednání, potřebné pro práci s občany a přestupci v terénu.

Třetí část je věnovaná pojmu community policing, jako cíl k přiblížení se veřejnosti, jejím problémům a potřebám, a vlivu strážníka a jeho vykonané práce na postoj a vnímání městské policie z pohledu veřejnosti. Pomocí dotazníkové formy šetření v oblasti spokojenosti veřejnosti s činností městské policie a bezpečnosti ve městě jsem získal základní informace o názorech občanů, které napomůžou k odstranění nedostatků v práci strážníků a celé městské policie.

Z výsledků celkové analýzy vyplývá, že zvolená cesta vzdělávání a výcviku strážníků přináší důležitý posun v pracovním nasazení a výsledcích jednotlivých strážníků. V jejich jednání s občany je viditelný pokrok v komunikaci a asertivitě, což přispívá k významnému posunu ve vnímání práce městské policie občany města.

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou vztahů městské policie k veřejnosti a sociálně-psychologickým výcvikem strážníků. Obě tyto témata se vzájemně prolínají. Kvalitní výcvik ovlivňuje všechny činnosti strážníka, které mají přímý vztah ke spokojenosti a vztahu občanů k městské policii.

V první části jsem se zaměřil na obecný popis městské policie a její úkoly, správné vedení a asertivní jednání velitele a správný výběr strážníků.

Ve druhé části jsem analyzoval adaptaci nového strážníka na specifické podmínky práce u městské policie, jeho přípravu a vzdělávání.

Třetí část jsem věnoval vztahům městské policie s veřejností a možnostmi jejich ovlivnění kvalitním přístupem ze strany samotných strážníků.

Annotation

The bachelor thesis describes relations of municipal police to the public and social-psychological training of its officers. Both these themes are mutually connected. A high quality training of officers has influence on all their working activities that are directly connected with satisfaction and relation of citizens of the town/city directly to the municipal police.

I have focused on a general description of municipal police, its role and tasks, right managing, assertive behavior of the commander and the importance of right choice of officers in the first part.

Second part belongs to an analysis of a new officer adaptation to specific conditions of work by a municipal police, his training and education.

The third part analyses relations of municipal police to the public and possible conditions of its influencing by high quality way of work of officers and the work of the whole municipal police.

Klíčová slova

Asertivita, motivace, komunikační dovednosti, autorita, styl vedení, strážník, parták, sociálně-psychologický výcvik.

Keywords

Assertion, motivation, arts of communication, authority, style of leading, constable, workfellow, social-psychological training

Seznam literatury

1. Balík, S. *Vedení lidí v armádě*. Brno: MNO-GŠAČR, 1996
2. Bauman, Z. *Individualizovaná společnost*. Praha: Mladá fronta, 2005, ISBN 80-204-1195-X
3. Capponi, V., Novák, T. *Tvůrčí rozvoj osobnosti v kolektivu*. Čs. psychologie, 1997
4. Capponi, V., Novák, T. *Příručka k nácviku asertivity*, Psychodiagnostické a didaktické testy, š.p.Bratislava, 1989
5. Gruber, D. *Zlatá kniha komunikace*. Ostrava: TDP, 2009, ISBN 80-85624-23-0
6. Gutmanová, J. *Cvičebnice asertivity*. Praha: Talpress, 1995
7. Hartl, P., Hartlová, H. *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2000
8. Hendl, J. *Úvod do kvalitativního výzkumu*. Praha: Portál 2006, ISBN 80-7184-522-1
9. Keller, J. *Úvod do sociologie*. Praha: Slon 2006, ISBN 80-86429-39-3
10. Kredátus, J. *Abstinent v zátěžových životních situacích*. Košice: Krajský ústav národného zdravia, oddelenie zdravotnej výchovy, 1989
11. Levi, V. *Umění jednat s lidmi*. Praha: Management Press, 2001
12. Mayerová, M., Růžička, J. *Vedení lidí v organizaci*. Plzeň: Západočeská universita, 1999
13. Medzihorský, Š. *Asertivita*. Praha: Elfa – nakladatelství Jitky Studničkové, 1991
14. Nakonečný, M. *Úvod do psychologie*. Praha: Academia, 2003, ISBN 80-200-0993-0
15. Ó Brienová, P. *Pozitivní řízení: Asertivita pro manažery*. Praha: Managment press, 1996
16. Pavlica, K. *Autorita velitele*. Praha: Naše vojsko, 1980
17. Pilařová, I. *Základy psychologie, práce a organizace pro policejní manažery*. Praha: Managment Press, 2004, ISBN 80-7261-102-X
18. Pokorný, J. *Cesty k nezávislosti osobnosti*. Brno: Akademické nakladatelství Cerm, 2002
19. Řehoř, A. *Metodické pokyny ke zpracování bakalářské práce*. Brno: IMS
20. Skarka, O. *Zákon o obecní policii s podrobným komentářem*. Příbram: 2008
21. Sýkora, M. *Psychologie ve služební činnosti strážníka obecní (městské) policie a strážného civilní bezpečnostní služby*. Praha: Armex, 1997
22. Vizdal, F. *Techniky porovnávání osobnosti*. Brno: IMS 2005

Seznam příloh

- Přílohy:** 1. Dotazník - šetření veřejného mínění
2. Příklady modelových situací

DOTAZNÍK

Spokojenost s činností Městské policie Břeclav a bezpečností města

Pro získání názorů veřejnosti na činnost městské policie Vás žádáme o vyplnění tohoto připraveného dotazníku. Výsledky šetření budou sloužit ke zkvalitnění práce Městské policie Břeclav. Děkujeme za odpovědný přístup a vyplnění.

Hlavní statistické údaje: Muž Žena

Ve věku: 1. 0 - 30 let 2. 31 – 40 let 3. 41 – 50 let
4. 51 – 60 let 5. 61 a více let

Názory občanů:

1. Spokojenost s činností městské policie

spokojen spíše spokojen spíše nespokojen nespokojen

2. Spokojenost s bezpečností ve městě Břeclav

spokojen spíše spokojen spíše nespokojen nespokojen

3. Kterým směrem zaměřit činnost MP pro bezpečnější město

	ANO	NE	NEVÍM
1/ Myslíte, že je potřeba větší počet pěších hlídek?	☐	☐	☐
2/ Myslíte, že by měli být strážníci aktivnější?	☐	☐	☐
3/ Myslíte, že jsou strážníci dobře vyškolení?	☐	☐	☐
4/ Myslíte, že jsou strážníci neúplatní?	☐	☐	☐
5/ Je potřeba více řešit romskou problematiku?	☐	☐	☐
6/ Je třeba se více zaměřit na dopravní situaci?	☐	☐	☐
7/ Zneužívají strážníci své pravomoce?	☐	☐	☐
8/ Dopouštějí se strážníci protekce?	☐	☐	☐
9/ Měly by se zvýšit pravomoce MP?	☐	☐	☐
10/ Jsou dostačující blokové pokuty za přestupky?	☐	☐	☐
11/ Je ve městě dostatečné veřejné osvětlení?	☐	☐	☐
12/ Má opodstatnění městský kamerový systém?	☐	☐	☐
13/ Je zapotřebí větší kontrola strážníků vedením?	☐	☐	☐
14/ Jste dostatečně informováni ze strany MP?	☐	☐	☐
15/ Váš názor na zrušení či spojení MP s PČR?	☐	☐	☐

Případné další připomínky a názory, které potřebujete sdělit:

Vyplněný dotazník můžete odevzdat na služebně MP Břeclav nebo podatelně Městského úřadu Břeclav, případně zaslat poštou na adresu Městská policie Břeclav, Kupkova 3, 690 02 Břeclav.

Ještě jednou děkujeme za čas, strávený vyplněním dotazníků.

Příloha č.2

Příklad modelových situací, předložených strážníkům k řešení

1/ Při obchůzce jste na parkovišti, vyhrazeném pro invalidy, zjistil stojící osobní automobil, ve kterém není na viditelném místě umístěno zvláštní označení „O1“. Jak budete postupovat v případě, že řidiče u vozidla zastihnete a jak v případě, že se řidič u vozidla zdržovat nebude.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

- **Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat**

To nemyslíte vážně, já jsem tu zastavil jen na chvíli, protože nikde jinde nebylo místo a potřebuji zde něco nutně vyřídit. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty špinavé bezdomovce co otravují lidi na zastávkách a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplatím a sepište si co chcete.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

2/ Při občůzkové činnosti jste spatřil občana, který v parku močí před zraky kolemjdoucích. Jak budete postupovat. K jakému protiprávnímu jednání mohlo dojít a kterých oprávnění podle zákona o obecní policii můžete využít.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

- **Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat**

Co je Vás po tom kde se vymočím. Starejte se raději o špatné parkování a neotravujte tady. Já si budu močit, kde budu chtít. Zkuste mě dát pokutu a jako strážníci skončíte, to Vám zaručuju.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

3/ Při příjezdu k vozidlu s nasazenou botičkou Vám přítomný občan sdělí, že chce okamžitě odstranit technický prostředek z vozidla, ale že vozidlo zde on nezaparkoval ale jemu osoba blízká. Proto odmítá sdělit, o koho se jedná. Jak budete postupovat a uveďte, zda technický prostředek z vozidla demontujete, popřípadě kdy. Po kom budete požadovat úhradu nákladů spojených s montáží a demontáží technického prostředku.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat

To si děláte srandu, já jsem tu zastavil jen na chvíli, protože nikde jinde nebylo místo a potřebuji zde něco nutně vyřídit. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty psy co serou po chodnících a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplátím a sepište si co chcete.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

4/ Při kontrolní činnosti jste upozoroval, jak chodci přecházejí pozemní komunikaci mimo označený přechod pro chodce, který je od tohoto místa ve vzdálenosti kratší než 50 m a následně se pohybují po samotné vozovce i když jsou podél komunikace zřízený chodníky. K jakému protiprávnímu jednání došlo a jaký bude Váš postup.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat

To si děláte srandu, já takto chodím vždycky a nevidím na tom nic špatného. Starejte se raději o pořádek a čistotu ve městě a o ty psy co serou po chodnících a nebuzerujte tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplátím a sepište si co chcete.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil

5/ Při kontrolní činnosti ve večerních hodinách za snížené viditelnosti jste upozoroval cyklistu, který jede po místní komunikaci na neosvětleném kole. K jakému protiprávnímu jednání došlo a jaký bude Váš postup.

- **Obecné vymezení přestupku a postupu strážníka:**

- **Podrobný postup strážníka v komunikaci s přestupcem**

- **Agresivní reakce přestupce a jak bude dále strážník postupovat**

Co po mě chcete, já ještě vidím dobře tak na co bych měl svítit. Tam se raději starejte o ty výrostky co ničí dopravní značky, hulákají večer po ulicích a dělají nepořádek ve městě a o ty špinavé bezdomovce co otravují lidi na zastávkách a nebuzerují tady slušné lidi. Já Vás platím ze svých daní tak toho nechte a běžte se starat o důležitější věci. Nic Vám nezaplatím a sepište si co chcete.

- O čem svědčí uvedená situace
- Uveďte své zkušenosti z podobných případů
- Vžijte se do situace, jak byste ji nejlépe řešil